

Biuletyn Informacji Publicznej

Instytutu Pamięci Narodowej
Komisja Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu

Dane osoby z katalogu osób "rozpracowywanych"

Imiona: Marian
Nazwisko: Okulicz-Kozaryn
Miejsce urodzenia: Wymno
Data urodzenia: 11-07-1897
Imię ojca: Ignacy
Imię matki: Maria

Treść zapisów ewidencyjnych

Opis materiałów	Stan zachowania	Uwagi
Materiały administracyjne Fotokopie dokumentów Oddz. II Sztabu Głównego WP zawierające informacje dot. przedwojennych oficerów przede wszystkim Korpusu Ochrony Pogranicza. Marian Okulicz-Kozaryn figuruje jako rotmistrz 10. Pułku Ułanów służący w dowództwie 1. Dywizji Kawalerii.	IPN Bi 0044/175	
Akta kontrolno-śledcze Aresztowany 03.04.1951 w Warszawie w związku z podejrzeniem o "działalność antypaństwową", przynależność do nielegalnej organizacji. Rozpracowywany również jako przedwojenny oficer i członek AK. Śledztwo zamknięto 15.06.1951, akt oskarżenia sporządzono 19.07.1951.	IPN BU 0330/61 (4378/III), IPN BU 01236/1396 (4378/3, sygn. mkf 2171/3)	
Akta sądowe Wyrokiem Wojskowego Sądu Rejonowego w Warszawie z dn. 22.05.1952 został skazany za to, że "działając na szkodę Państwa Polskiego gromadził wiadomości stanowiące tajemnicę państwową i wojskową (...), które to dane przekazywał w formie ustnej i pisemnej agentowi wywiadu anglosaskiego", na karę łączną 15 lat więzienia, utratę praw publicznych i obywatelskich praw honorowych na 5 lat oraz przepadek całego mienia na rzecz Skarbu Państwa. Ze względu na zły stan zdrowia dn. 22.02.1954 udzielono mu przerwy w odbywaniu kary na okres 1 roku. M. Okulicz-Kozaryn zmarł 13.02.1955. Postanowieniem Sądu Okręgowego w Warszawie z dn. 06.11.2000 stwierdzono nieważność wyroku b. WSR w Warszawie uznając, iż działalność w/w miała "bezsposornie charakter niepodległościowy".	IPN BU 1068/66 (Sr 321/52)	
Sprawa ewidencyjno-obszewacyjna Sprawa założona po śmierci M. Okulicza-Kozaryna. W rubryce zabarwienie sprawy wpisano "były kierownik placówki KW II-go Oddziału Sztabu Generalnego". Materiały złożono do archiwum do nr 1553/II/ES, następnie przepisano do nr II-93883.	Mat. o sygn. II-93883 zniszczono w 1984 r. Wpis na podstawie zapisów kartoteczno-ewidencyjnych.	